

Karel Kafka

Karel Kafka se narodil 1. 8. 1946 ve Znojmě. Rodiče pocházeli z Rakouska, byli to tzv. vídenští Češi. Jeho dědeček Jan byl velice vážený obuvník ve Vídni. Otec Jan byl kadeřník. Maminka byla vdaná za Janova bratra Karla, ten však v bojích 2. světové války padl. A jelikož se s Janem znali, tak se později vzali.

Když skončila druhá světová válka, tak se Karlovy rodiče přestěhovali do Znojma. Ve Znojmě bydleli na Bezručově ulici, kde Karel prožil celé své dětství. Do první třídy chodil na ulici Leninovu (dnešní Pontassievskou). Od druhé třídy chodil na jedenáctiletku, která dnes sídlí v budově Gymnázia Dr. Karla Polesného. Během školní docházky se měnil v Československu vzdělávací proces.

Hrál tenis na kurtech na Smetanově ulici. Úplně ho to nebavilo. V deváté třídě se zúčastnil Sportovních her mládeže, kde běžel 60 m. Tam se do atletiky zamiloval a věnuje se jí celý život.

Vysokou školu pedagogickou studoval v Brně. V rámci studia absolvoval vojenskou přípravu, jeden den v týdnu měli studenti vojenskou přípravu. Po promoci nastoupil vojnu v Nepomuku, po týdnu byl převelen do Chebu. Vojenská služba trvala rok.

V červenci 1968 se vrátil z vojny, vzápětí se oženil s Marií, se kterou má dva syny – Jana a Karla. A následně došla vojska Varšavské smlouvy. Během srpnových dní pomáhal cyklostylovat letáky a zprávy.

Pedagogickou kariéru začínal v Hrušovanech nad Jevišovkou. Poté se dostal do Kravska, kde strávil devět let. Začal zde trénovat atletiku. Jeho svěřenci byli velmi úspěšní. Dokonce získal ocenění trenéra roku.

V roce 1975 se ve Znojmě otevřely sportovní třídy s atletickým zaměřením. Opustil školu v Kravsku, což ho mrzelo. Ale jelikož studoval v Nymburku trenérskou školu, tak se stal součástí sboru na základní škole Mládeže, kde učil až do svého důchodu v roce 2008.

V 70. letech byl členem lyžařského klubu. Sportovní nadšenci se rozhodli upravit svah u Boskovštejna, aby měli kde lyžovat. Pořádali i okresní přebory, což na jižní Moravě není zcela zvykem.

Stále je aktivní. Věnuje se svým šesti vnoučatům, dělá rozhodčího atletiky, od prvního ročníku se věnuje McDonald cupu, čte pohádky ve školce.

Zajímavostí je, že od osmé třídy má želvu, která jeho rodině stále dělá společnost.

„ Byl jsem přes čtyřicet roků učitelem...nelituju toho...je to krásné zaměstnání a byl jsem rád, že jsem ho mohl dělat.“